

YENİ İSTİKLAL SAVAŞIMIZ

Jeopolitik Dergisi, Haziran 2007

Yıldırım Koç¹

Türkiye’de günümüzde yeni bir İstiklal Savaşı, yeni bir Milli Kurtuluş Savaşı verilmektedir. Emperyalistlerin kuklası teröristlerin 22 Mayıs günü Ankara’da patlattıkları bomba, güvenlik güçlerimizce yakalanan canlı bombalar, sayıları sürekli artan şehitlerimiz, emperyalistlerin vatanımıza yönelik kapsamlı saldırısının son dönemde yaşanan örnekleridir. Laiklik karşıtı tutum, davranış ve eylemlerin artışı da bu genel saldırının unsurlarıdır. Buna karşılık, Sayın Cumhurbaşkanımızın ve Sayın Genelkurmay Başkanımızın Anayasamızda ifade edilen ilkeler doğrultusundaki açıklamalarının ardından gerçekleştirilen mitinglerdeki büyük katılım ve coşku da, ulusumuzun yeni bir İstiklal ve Milli Kurtuluş Savaşı verme kararlılığının ifadeleridir.

Türkiye Cumhuriyeti’nin bütünlüğü ve bağımsızlığı bugün ABD ve AB emperyalistlerinin saldırısı altındadır. Soğuk Savaş yıllarını hala aşamayanlar ve emperyalistlerin işbirlikçileri dışında herkes, bu gerçeğin farkındadır.

ABD ve AB emperyalistleri, Türkiye’yi parçalamada askeri, ekonomik, siyasal ve toplumsal unsurları birlikte kullanmaktadır.

Emperyalizmin askeri saldırısında bugüne kadar yerli bölücü terör örgütü kullanılmıştı. Ancak günümüzde emperyalistlerin kuklası bölücü terör örgütünün saldırılarında yeni bir aşamaya gelinmiştir. Artık Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin karşısında yalnızca yerli bir terör örgütü yoktur. Bazı işbirlikçiler, “Barzani, Talabani ve Öcalan benim önderimdir” dediğinde, bu değişimi ifade etmektedir. Emperyalistlerin Ortadoğu’daki üç ayrı işbirlikçisi olan Barzani, Talabani ve Öcalan, bir kukla devletin kurulmasında ve Türkiye’ye yönelik saldırıda birleşmektedir. Emperyalizmin kuklası bir Kürdistan projesi, bu üç örgüt tarafından birlikte geliştirilmektedir. Türkiye artık Irak’ın kuzeyinde yerleşmiş diğer Kürtlerin de tehdidi altındadır. Terör eylemleri yapmak amacıyla Türkiye’ye gelen başka ülke uyruklu teröristlerin sayısındaki artış, emperyalistlerin talimatlarıyla oluşan bu ittifakın eylem alanına yansımalarıdır. Bugün bir kukla Kürdistan inşa edilmektedir. 1946 yılında İran’ın kuzeyi Sovyetler Birliği’nin işgali altındayken, burada da bir kukla devlet (Mehabad Kürt Cumhuriyeti) kurulmuştu. Irak’ın kuzeyinde emperyalist ABD’nin denetimi altında oluşturulmaya çalışılan yeni devletin kaderi de Mehabad Kürt Cumhuriyeti’ninki gibi olacaktır. Ancak bugün askeri alandaki düşmanın niteliğinde bir değişim söz konusudur.

Türkiye’de İstiklal Savaşı’mızda emperyalistlerin işbirlikçisi bölücülüğün müttefiki şeriatçılardı. 1960’lı yıllarda Türk solu, Kürt ırkçılığını müttefik zannetti ve kendisine de, ülkemize de zarar verdi. Günümüzde ise bölücü-şeriatçı ittifakı yeniden oluşmuştur. Bu ittifakı oluşturan güç ise, yine emperyalizmdir.

Türkiye’de laiklik, ulusun bütünlüğünün ve demokrasinin önkoşuludur. Emperyalizm, Türkiye’yi parçalama çabası içinde, laikliğe de saldırmakta ve saldırmaktadır.

Türkiye bir Lübnan, Yugoslavya veya Irak olmayacaksa, etnik kimliğe dayalı ilkel bir ırkçı mikromilliyetçiliğe ve tarikat-cemaat örgütlenmelerine karşı mücadeleyi bütünlük içinde yürütmek gereklidir. 14 Nisan’da Ankara’da başlayan mitinglerde Atatürk milliyetçiliğinin ve laikliğin korunmasının temel hedef olarak alınması son derece doğrudur. Ancak, meydanları dolduran milyonlar, mitingleri düzenleyenleri aşmışlar, yeni İstiklal Savaşı’nın, yeni Milli Kurtuluş Savaşı’nın düşmanlarını doğru olarak tespit etmişlerdir.

¹ ODTÜ İktisat Bölümü ek zamanlı öğretim görevlisi, Türkiye YOL-İŞ Sendikası Eğitim Dairesi Başkanı

Türkiye'nin düşmanları yalnızca bölücü terör örgütü ve bazı tarikat ve cemaatler midir?

Mitinglerde katılımcıların gündeme getirdiği ve yaygın bir biçimde atılan slogan, "NE ABD, NE AB, TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE"dir. Bölücülüğün (terörist veya barışçıl) ve şeriatçılığın esas örgütleyicisi ve destekçisi, ABD ve AB emperyalizmidir. Türkiye, ancak anti-emperyalist bir programla bölücülüğü ve irticayı önleyebilir, ulusal birliği koruyabilir ve geliştirebilir.

Emperyalizmin korkusu, bölücülüğün ve irticanın emperyalizmin işbirlikçisi ve aleti olduğu gerçeğinin kitlelerce kavranılmasıdır. Ay yıldızlı al bayrağımız mazlum milletlerin emperyalizme karşı ilk başarılı başkaldırısının sembolüdür. Bugün mitinglerde bölücülüğe ve irticaya karşı Atatürk ilkeleri temelinde bir ulusal birliğin sembolü olarak milyonların elinde dalgalanan bayrağımız, yine anti-emperyalist mücadelenin dünya ölçeğinde başını çekecektir. Emperyalist güçlerin korkusu bu bilinç sıçramasıdır.

Latin Amerika'daki anti-emperyalist gelişmeler son derece önemlidir. Ancak bu gelişmeler dünya politikalarını çok fazla etkilemez. 21. yüzyılın kaderini Avrasya belirleyecektir. Avrasya'daki gelişmeleri en fazla belirleyecek olan ülke ise, Türkiye'dir.

Türkiye, bu önemi nedeniyle, bugün hem bölücülerin birleşik askeri gücünün, hem de AKP'nin laiklik karşıtı politikalarının saldırısı altındadır.

19 Mayıs'ta törenlerde Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi'nin "iktidara sahip olanlar gaflet ve dalalet ve hatta hiyanet içinde bulunabilirler" bölümü okunurken büyük alkış almıştır. Bu tavır bir gerçekliği yansıtmaktadır.

AKP, 4,5 yıllık iktidarı döneminde, ABD ve AB emperyalistlerinin askeri, siyasal, toplumsal ve ekonomik alanlardaki taleplerine uygun hareket etmeye çalışmıştır. Bu çabaları başarısızlığa uğratan güç, Sayın Cumhurbaşkanımız başta olmak üzere, vatanımıza, bağımsızlığımıza, şerefimize sahip çıkan kurum, kuruluş ve kişilerdir. Nisan-Mayıs aylarında Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde yaşananlar, sürmekte olan bu kavganın yansımalarından yalnızca biridir.

Emperyalizm, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne ve Türk ulusuna karşı son bir saldırı başlatmıştır.

Bu saldırının bir ayağı askeridir. Barzani, Talabani ve Öcalan ittifakı, ülkemize ve ulusumuza saldırmaktadır. Saldırının ikinci ayağı siyasidir. 22 Temmuz genel seçimlerinde AKP'nin iktidara gelmesi, başta Cumhurbaşkanlığı olmak üzere en önemli Devlet kurumlarının el değiştirmesine, Devletimizi ayakta tutan ve Ulusumuzun bütünlüğünü sağlayan tüm özelliklerin kaybolmasına yol açacak, Türkiye'yi parçalayacaktır.

Günümüzün görevi, emperyalistlerin kuklalarının Kuzey Irak merkezli birleşik askeri saldırısına ve AKP'ye karşı en geniş birlikteliği oluşturmak ve bunlara karşı güçlü ve kararlı bir mücadeleyi vermektir. Bu mücadele, ancak ve ancak bilinçli ve açık bir anti-emperyalist tavırla ve bağımsızlıkçı ekonomik ve toplumsal politikalarla desteklendiğinde başarılı olabilir. Yoksa, yalnızca yerli bölücü terör örgütünü ve AKP'yi hedef alan bir mücadelenin kalıcı başarı şansı yoktur.